

આ આત્માએ ક્યારેય કદી

આ આત્માએ ક્યારેય કદી, નથી ગ્રહણ કર્યું આતમભાવે,
પરભાવે ગ્રહણ કરીયું છે બધું, ઈજ છૂટે છે જો પરભાવે.

ગમ્મે તેવા જ્ઞાની હોયે, પણ વ્યવહારને માન્ય કરે,
પોતાને હાથે કંઈ બગડ્યું, તરત જ ભૂલને એકસેપ્ટ કરે.

કારણ દેખીતો છે વ્યવહાર, છે લૌકિક સત્ય સજીવ ભાવે,
કોઈનો ચેતન-સંકલ્પ છે ત્યાં, ‘પોઝિટીવ’ ભાવ જ પુરાવે.

શુદ્ધ આત્મા જે દેખાતો નથી, વિ-જ્ઞાની તે સત્ને જાણે.
અંદરનાં છૂટિયાં અંકોડા, તેથી સ્વ-પરને જોઈ-જાણે.

કિંતુ ‘વ્યવહાર’ જે માન્ય કરે, નિશ્ચયથી જ વર્તે વ્યવહારે,
ભગવાન રહીને સંસારે, નિકાલ કરે મુક્તજ ભાવે.

મિથ્યાત્વે સચોટ કર્યો વ્યવહાર, મજબૂત ચાણ્યા ભ્રાંતિ-પાયા,
અહીં વૈશ્વિક સર્વે સુખ આભાસ, સમજો વિનાશી મૃગ-છાયા.

નિશ્ચય જો પ્રાપ્ત થયો આત્મે, છૂટવાની સૂઝ મહીં બતલાવે,
‘પોલીસનું વોરંટ આવ્યું’ જો, એકસેપ્ટ કર્યે ઉકેલ આવે.

વ્યવહાર રહ્યો જ્યાં નિકાલી, પછી ત્યાગ-ગ્રહણ દ્વંદ્વો મીટે,
મમતાસક્તિને અહમ્-ત્યાગે, કેવળ ગૃહિતાતમસુખ મિલે.

વ્યવહાર હજુ જે બાકી છે, હિસાબ ચૂકવ ‘જ્ઞાયક’ ભાવે,
જે કંઈ બની ગ્યું છે ‘વ્યવસ્થિત’, ‘એક્ઝેક્ટ’ ગણ્યું દૃષ્ટા ભાવે.

જે કર્તા-ભોક્તા કર્મ-પ્રસંગ, ઉત્પત્તિ લય ક્રિય-વિભાવે,
‘નિશ્ચય’ શુદ્ધાત્મા અકર્તા, પુદ્ગલ કર્તા છે વ્યવહારે.

જે જ્ઞાન જ વર્તે ‘વિજ્ઞાને’, મહા મુક્તદશા જો સ્વભાવે,
‘ભગવાન છું’ સમજી, ગાવા માંડ, મુક્તિ-સુખ પદ આતમભાવે.